

නීදහස් අධ්‍යාපනය

මල්පල ගැනවූ සිංකල්පය

“බාලාංශයේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා නොමීලයේ අධ්‍යාපනය දීම” බොහෝ දියුණු රටවල්ද අභිභවා යමින් අපේ රට ලැබූ විශිෂ්ඨ සුබසාධක ජයග්‍රහණයක්. එහෙත් එහි නියම පල අප ලබාගෙන ඇතිදැයි විමසිය යුතු කණිකි. කෙසේ වෙතත්, විශේෂයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට පැමිණෙන සිසුන්ගේ ඔහුතරය වන පිරිසට සාමාන්‍ය ජනතාවගේ දරුවන්ට ආර්ථික ප්‍රශ්න නිසා මෙම මහඟු වරප්‍රසාදය භුක්ති විඳීමේදී නියැකයෙන්ම බාධා ඇතිවූවා.

සරසවි මාවතට පිවිසෙන්නේ සමහරවිට තම දෙමව්පියන් සතු වතුපිටි ඉඩකඩම ආදී දේපල පමා උගස් කරමින්. කුසලතාවන් නිබේදිත ආර්ථික දුෂ්—කරතා ඇති මෙවැනි ශිෂ්‍යයන්ගේ උසස් අධ්‍යාපන කටයුත්ත සාර්ථක කරලීමට දියත්කර ඇත. මූල්‍ය පහසුකම් ලබාදීමේ බැඩපිළිවෙල ඔවුන්ට ඇත්තෙන් ම දේවාශිර්වාදයක්.

මේ කටයුත්තේ මුල්ම දයකයා වූයේ භෙජන බැංකුව. 1964 දී භෙජන බැංකුව විසින් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට ණය පහසුකම් ලබාදීම අරඹනු

ලැබූවා. සාමාන්‍ය ගනුදෙනුකරුවන්ට ණය නිකුත් කරන නීති රීති පද්ධතියට අනුව ශිෂ්‍ය ණය දීම මහජන බැංකුවේ පිලිවෙල වූණත් සියයට පහක සහනදයක පොලියකුයි ශිෂ්‍යයන්ගෙන් අයකලේ. එහෙත් මෙම ණය මුදල් ලබාගැනීමට හැකි වූණත් බැංකුවට පිළිගැනීමට පුළුවන් ඇපකරුවන් දෙදෙනෙක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පමණයි.

පසුව 1972 දී අංක 04 දරණ ශිෂ්‍ය (උසස් අධ්‍යාපන) ණය අරමුදල් පනත සම්මත වූණා. ඒ අනුවයි විශ්ව විද්‍යාලවලට මෙන්ම අනෙකුත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලට ශිෂ්‍ය ණය වාණිජ බැංකු මගින් නිකුත් කිරීමට පියවර ගත්තේ ‘පනතින් පසු බැංකුවෙන් ණය ලබාගැනීමේදී බැංකුවට පිළිගත හැකි ඇපකරුවන් දෙදෙනෙකු ඉදිරිපත් කිරීම වෙනුවට මව හෝ පියා හෝ භාරකරු හෝ ඇපකරු වශයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි වූණා මේ නිසා අඩු ආදායම් ලබන කාමරන් ශිෂ්‍ය ණය ලබාගැනීමට මග පෑදුණා. ශිෂ්‍ය (උසස් අධ්‍යාපන) ණය අරමුදල් පනත සම්මත වූ පසු මේ මහඟු කර්තව්‍යයට තවත්

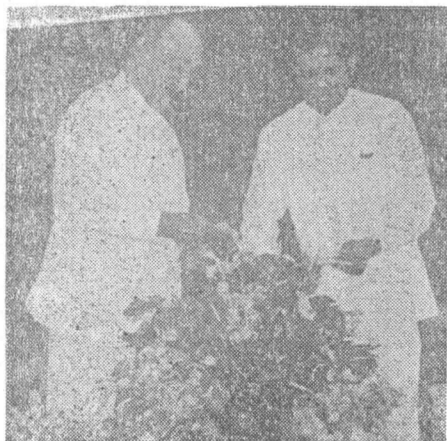
මහපොල උලෙලකට පැමිණි සිටි අමුත්තන් පිරිසක්

සරසවි සිසුන්ගේ ණයවලට විකල්පයක්

හිතවතෙකු එක් වුණා ඒ ලංකා බැංකුව. පනති'බ් පසු රජයේ අවධානයෙන් ද යුතුව මුල්ම ණය නිකුත් කළේ 1973 වර්ෂයේ ලංකා බැංකුව මගින්. එතැන් සිට මේ දක්වාම බැංකු දෙකම හවුල්වී ණය සැපයීම කරන්නේ වසරෙන් වසර මාරුවෙන් මාරුවට එනම් එක් වර්ෂයක අළුතෙන් ඇතුළුවන ශිෂ්‍යයන් සඳහා ලංකා බැංකුවත්, ඊළඟ වර්ෂයේ අලුතෙන් ඇතුළුවන ශිෂ්‍යයන් සඳහා මහජන බැංකුවත් ලෙස.

1964 දී මුලින්ම මහජන බැංකුව ශිෂ්‍ය ණය නිකුත් කිරීමේදී එක් අයකුට වර්ෂයකටම ලැබුණේ රුපියල් 750/- යි. ජීවන වියදම ඉහළ යාමත් සමඟ අද ඒ මුදල වර්ෂයකටම රු: 2250 ක උපරිමයකට

නිර්මාතෘවරයා
ජනාධිපතිතුමා සමඟ

යටත් (ශිෂ්‍ය ණය වසරකට මාස 10 ක නිකුත් කරනවා.) 101 /2% සහනදැයි පොළියක් මත මෙම ණය ක්‍රමය කොටස් තුනකින් සමන්විතයි. ණය ප්‍රමාණය තීරණය වන්නේ පදිංචි ස්ථානයේ සිටි විශ්ව විද්‍යාලයට ඇති දුර, පවුලේ ආදායම් තත්ත්වය පවුලේ සංඛ්‍යාව ආදී කරුණු පදනම් කරගෙනයි.

සිසුන්ට සහන සලසා ඇත්තේ ණය ලබාගැනී මේදී පමණක් නොවෙයි. ණය ආපසු බැංකුවට ගෙවීමේදීත් පහසුකම් ලබාදී තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවී රැකියාවක් ලබාගත් වහාම. ඒ පිළිබඳ විස්තර ණය ගත් බැංකුවම දැන්විය යුතු වෙනවා. ඉන්පසු සාධාරණ මුදලක් වැටුපෙන් බැංකුව විසින් මාස්පතා අයකරගන්නවා. රැකියාව ලැබී මාස හතරක් පමණ ගතවූ පසුයි නැවත අයකර ගැනීම අරඹන්නේ. එවිට ගත් ණය ප්‍රමාණය පොලියත් සමඟ ගෙවිය යුතුයි.

උප්පත් සිසුන්ට සහන රැසක්

වෘත්තීය බැංකු දෙකම පවසන්නේ නැවත ණය ගෙවීම ඉතාමත් දුර්ලභ මට්ටමක ඇති බව. ලංකා බැංකුව දැනට (1983 දෙසැම්බර් තෙක්) ණය ණන් ප්‍රමාණය රු: මිලියන 100, 441.523. 10 ක් නමුත් අයවී ඇති ප්‍රමාණය රු: මිලියන 14, 958, 837.24ක් භෙජන බැංකුව නිකුත්කළ ණය ප්‍රමාණය දල වශයෙන් ලක්ෂ 910 ක්. එහෙත් අයවී ඇති ප්‍රමාණය දල වශයෙන් ලක්ෂ 139 යි. මේ අනුව පෙනීයන්නේ ණය දුන් මුදලෙන් අයවී ඇත්තේ 14% 15% ක් පමණ බව.

රට තුළ ආරම්භ වුනා. ඒ පාරිභෝගිකයාට අධ්‍යාපනයක් ලබාදීමේ අරමුණෙන් එවකට වෙළෙඳ හා නාවික ඇමතිව සිටි චන්මත් ජාතික ආරක්ෂක අමාත්‍යාලයින් ඇතුළත් මුදලි මහතාගේ නිර්මාතෘත්වයෙන් ඇරඹුන මහ පොල සංකල්පය. මෙම සංකල්පය බිහිවීමටත් හේතුවූනේ උදර පරමාර්ථයක් වන්නේ රජය බලයට පත්වීමෙන් පසුව එතෙක් පටු සීමාවන් වල වෙලි කිසිවක් ආර්ථිකයේ නිම වලඳු පුළුල් වී රට තුළ නව ආර්ථික රටාවක්

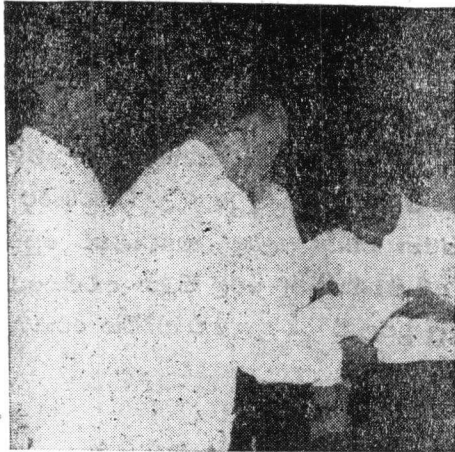
මෙසේ දුන් ණය නැති නොගෙවීමට හේතු කීපයක් ම ඇති බව එම බැංකු පවසනවා. ඒවා නම් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වූ පසු බැංකුව සමඟ ඇත් සමාජ සේවකයන් අත්හැර දැමීම. රැකියාවක් ලැබුණු පසු බැංකුවට නොදැනවීම. අඩු පොලියක් නිසා හැකිතාක් කල් නොගෙවා සිටීමට උත්සාහ දැරීම පෞද්ගලික අංශයේ හා ස්වයං රැකියාවන්හි නිරත නිසා තොරතුරු සපයාහැනීමේ අපහසුව. රැකියා ලැබුනත් ආර්ථික දුෂ්කරතා ඇතිවීම විදේශගතවීම ආදිය.

සිසු ප්‍රශ්න මෙසේ උග්‍ර වේදනේ, විශ්ව විද්‍යාල වලට සම්බන්ධ නොවන තවත් වැදගත් ව්‍යාපාරයක්

මහපොල ශිෂ්‍යත්ව උළෙලකට සහභාගි වූ සිසුන් පිරිසක්.

නගරයේ වරප්‍රසාද ගමට ගෙනයයි

බිහි වුනා. එතෙක් ඒකාකාරී ස්වරූපයක් ගත් වෙළෙඳාම, තවත් ව්‍යාප්තවී, බොහෝ ආර්ථික විද්‍යාඥයන්ගේ පැහැදිලිව පාත්‍රවන කර්මාන්තවලට, අපේ වෙළෙඳ පොලේ මිල තීරණය කරන බල වේගය බවට පත්වුනා. නව වෙළෙඳ භාණ්ඩ, වීදේශීය රටවල නව නිෂ්පාදන අපේ පාරිභෝගිකයාට හඳුන්වා දෙනු ලැබුවා.

ඒ සමඟම රජය මගින්, වෙළෙඳුන්ගේ ගසා කෑම වලින් පාරිභෝගිකයා ආරක්‍ෂා කරනු පිණිස, සමස්ත ජනගහනය වන පාරිභෝගික ජනතාව

නගා සිටුවනු පිණිස “පාරිභෝගික” ආරක්‍ෂක පනත නීති ගත කරනු ලැබුවා. මෙම පනත මගින්, වෙළෙඳ පොල පාලනය කිරීමට පාරිභෝගික ජනතාවට අයිතිය බලයක් ලබා දෙනු ලැබුවා. එක්මන් රජයේ අනුග්‍රහය මත පාරිභෝගික ජනතාවට සැලසුන පහසුකම් වැඩිපුරම ලැබුනේ නගරයේ ජනතාවට වීම කනගාටුදයක කරුණක්. මේ නිසා මෙරටේ සාමාන්‍ය ජනතාව වෙතට මෙම වරප්‍රසාද ගෙනයාමේ අවශ්‍යතාවය ඇති වුනා. ඒ අරමුණ ඉටුකිරීම සඳහා නගරයේ පෞද්ගලික වෙළෙඳ ආයතන හා රාජ්‍ය සංස්ථා ගමට ගෙන යාමේ අරමුණින් මහපොල 1970 දශකයේ අගභාගයේදී ආරම්භ කෙරුනා.

මහපොල ගමන් ගමට යද්දී එය පැවැත්වීමට ඉඩකඩ සැලසුනේ එම ප්‍රදේශයේ පාසැල් වලයි. එහෙයින් එම උත්සව භූමියට ඇතුළත්වීමට අය කරගන්නා ගාස්තුව (රු. 2 ක්) එකතු කර ලැබෙන මුදල එම පාසැලේ හෝ ආයතනයේ දියුණුවට උපයෝගී කරගැනීමට පරිත්‍යාග කිරීමට ඇමිතිවරයා අදහස අනුව තීරණය වුනා.

මේ අතර ඇමිතිවරයා තුළ ඇතිවූ එක් අදහසක් නම් මේ රටේ උසස් අධ්‍යාපනය ලබන කරුණ කරුණියන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු වලට අනදීම. ආර්ථික දුශ්කරතා නිදහස් අධ්‍යාපනයේ නියම පලනෙලා ගැනීමට අපේ රටේ පොදු ජනතාවගේ දරුවන්ට ඉඩ අසුරන බව දැනගත් ඇමිතිවරයා, සිය පෞද්ගලික අරමුදලින් එක් ශිෂ්‍යත්වයක්

දකෂ්ණයන්ටත් නියම තැන හිමිකිරීමක්

ප්‍රදානය කිරීම අළුත් එම අදහස ක්‍රියාත්මක කළා. මෙම අදහසෙහි අගය තේරුම්ගත් දතපත්‍යන්ද මෙම උතුම් උතුම් ක්‍රියාවට එක්වීමෙන් අරමුදලක් ගොඩ නැඟුනා. ඉන් පසුව මහපොල ලොතරැයිගේ විකට පත් විකිණීමෙන් ලැබුණ මුදලද එක්වීමෙන් මෙම අරමුදල දැන් රුපියල් කෝටි 10 දක්වා වැඩිවී තිබෙනවා.

එම මුදල බැංකුවේ තැන්පත් කරනු ලබන අතර, මෙම ශිෂ්‍යත්ව සඳහා බැංකු මගින් විශේෂයෙන්ම දෙනු ලබන පොලිය මගිනි. මෙම ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කරනු ලබන්නේ.

මහපොල ශිෂ්‍යත්ව දෙන්නේ කෙලින්ම එම අරමුදලින් නොවේ. 45,000 ක වටිනාකම ඇති මුදලක් එක් ශිෂ්‍යත්වයක් සඳහා වෙන් වෙනවා.

මහපොල ශිෂ්‍යත්වයේ තිබෙන විශේෂත්වය නම්, ආර්ථික අතින් අගහිඟකම් තිබෙන අයට පමණක් නොව උපරිම කුසලතා පෙන්වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ද ශිෂ්‍යත්ව ලාභීන් වීම. අධ්‍යයන වර්ෂයකම කුසලතා මත පදනම් කර ගැනීමෙන්, ශිෂ්‍යත්ව සියයට පහළොවක් දෙනු ලබනවා. දකෂ-

ප්‍රදර්ශනාගාරය තුළදී මාලෑටි පිළිබඳව පාරිභෝගිකයන්ගේ විමසිල්ල.

සියළු සරසවි සිසුන්ට යහපත් අනාගතයක්

තාවය මත පදනම් වූ මේ ශිෂ්‍යත්ව සියයට පහළොවක් දෙනු ලබනවා දක්ෂතාවය මත පදනම් වූ ශිෂ්‍යත්ව ලාභිතව සම්පූර්ණ උසස් අධ්‍යාපන කාලය තුළදී. මෙකට රුපියල් භාරසියය බැගින් වර්ෂයකට රුපියල් භාරදහසක මුදලක් ලැබෙනවා, දක්ෂම පෙන්වන අගතිහකම් ඇති අනිකුත් ශිෂ්‍යයන්ට ලැබෙන මුදල මෙකට රුපියල් තුන්සිය පනහක්.

මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීමේ මංගල උත්සවය පැවැත්වූයේ 1981 නොවැම්බර් 14 වැනිදා. එදින සිසුන් 411 දෙනෙකුට නම් ශිෂ්‍යත්වයේ කුළුදල් ප්‍රතිලාභීන් වීමේ භාග්‍ය ලැබුණා. ඔවුන්ගේ 365 දෙනෙකු මුදල් අවශ්‍යතාවේ පදනම මතත් 45 දෙනෙකු උසස්ම ලකුණු ලබා ගැනීම පදනම මතත් තෝරා ගනු ලැබුවා මේ වනවිට මහපොළ ශිෂ්‍යත්වයේ පිහිට අධ්‍යයන වර්ෂ තුනක

සිසු සිසුවියන්ට ලැබුණා. එනම් 81 - 82, 82 - 83, 83 - 84 යන අධ්‍යයන වර්ෂ 411 ක් වැනි සුළු පිරිසකට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීමෙන් ගමන් ඇරඹුවත්, මහපොළ සංකල්පයේ නිර්මාතෘ ගරු ලලිත් ඇතුළත්වූදී ඇමතිතුමාගේ ඉලක්කය විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත්වන සෑම අයකුටම මහ පොළ ශිෂ්‍යත්වයක් ලබාදීම. 1982 වසර සඳහා ශිෂ්‍යත්ව 1001 ක්ද, 1983 වසර සඳහා ශිෂ්‍යත්ව 2500 ක්ද ප්‍රදානය කළා. 1984 වර්ෂයේ සිසුන් 3000 ක් ශිෂ්‍යත්ව ලාභීන් කරලීමටයි. ඇතුළත්- මුදලි ඇමතිතුමාගේ අදහස මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව දානව විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ට පමණක් සීමා වුවත් නොබෝ දිනකින් අනිකුත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල ඉහලමුම ලබන සිසුන්ටත් මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව ලාභීන්වීමේ භාග්‍යය උදාවෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, ජනාධිපති අරමුදල හා මහපොළ උසස් අධ්‍යාපන භාරකාර අරමුදල එක්වී විදේශීය විශ්වවිද්‍යාලවල පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා හැදෑරීමට බලාපොරොත්තු වන සිසුන්ටත් මහ පොළ ශිෂ්‍යත්වයෙන් උපකාර කිරීමේ නව වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීමටයි අනාගත බලාපොරොත්තුව.

